

Душан Ковачевић СВЕТИ ГЕОРГИЈЕ УБИВА АЖДАХУ

Режија:	Милан Нешковић
Адаптација:	Јелена Мијовић и Милан Нешковић
Сценограф:	Горчин Стојановић
Костимограф:	Биљана Гргур
Драматург:	Јелена Мијовић
Композитор:	Владимир Пејковић
Текст песама:	Јулија Петковић (Дуда Буржујка)
Сценски покрет и кореографија:	Андреја Кулешевић
Сценски говор:	др Дијана Маројевић
Дизајн светла:	Јован Станкић
Дизајн звука:	Владимир Бецин
Играју:	
БОРЂЕ ЦАНДАР	Никола Ракочевић
ГАВРИЛО ВУКОВИЋ	Милан Марић
КАТАРИНА ЦАНДАРОВА	Јована Беловић
АЛЕКСА ВУКОВИЋ	Небојша Љубишић
УЧИТЕЉ МИЋУН	Зоран Цвијановић
ПОРУЧНИК ТАСИЋ	Марко Јанкетић
ДОКТОР КОНСТАНТИН ГРК	Срђан Тимаров
ТЕТКА СЛАВКА	Анђелика Симић
НИНКО БЕЛОТИЋ	Александар Ђурица
КРИВИ ЛУКА	Алексеј Бјелогрлић
РАЈКО ПЕВАЦ	Јоаким Тасић
МИЛЕ ВУКОВИЋ	Огњен Никола Радуловић
ВАНЕ СИРОЧЕ	Теодор Винчић
РЕЦИ ВОЈО	Милош Самолов
МИКАН БЕСНИ	Лазар Ђукић
БАЋА	Лука Антонијевић
ДАНЕ НЕЖЕЊА	Лазар Николић
Инспицијент:	Оливера Милосављевић
Суфлер:	Гордана Перовски
Организатори:	Владимир Перишић Андрија Урошевић
Асистент сценографа:	Ивана Крњић
Асистенти костимографа:	Маргарета Шобот Ивана Пражић

Премијера, петак 27. децембар у 20.00, Велика сцена „Љуба Тадић”

„Ова жестока мелодрама одвија се у једном гротескном свету, који као да је са Бројгелових или Бошових слика сишао на позорницу: док здрави и прави ратују, кљасте и богаљи заводе њихове жене. После прве љубавне сцене између Катарине и Гаврила, пред нас излази једна ревија богаља: Нинко без ноге, грбави Миле, искривљени воденичар, Рајко Певац с једном краћом ногом, пијаница Трифун... Нису сви они љубавници ратничких жена, али ће бити одведени на фронт како то не би којим случајем постали, пошто је војницима – који само што се нису побунили – Борба за отаџбину једно, а страх за част својих кућа нешто друго и много стварније. На фронту ће их дочекати још један богаљ – поручник Тасић, који је из Балканских ратова донео оно што ће, после Другог светског рата, у једној својој психијатријској студији Хуго Клајн назвати „ратном неурозом“.

Разуме се, сви ће изгинути. Ковачевићева драма је страшна и сурова – никад се још рат није посматрао из овако искривљене перспективе. Навикли смо да га видимо и очима официра, и очима интелектуалаца, и очима простих сељака, али га још никада нисмо видели очима богаља. Шта је писац хтео да каже? Да је рат нешто ужасно, да Срби умеју само да гину, а живот кваре свађама и зађевицама? Сваки одговор осиромашује ову одличну драму, која излази на позорницу у несводљивом богатству својих тема и показује да је Душан Ковачевић писац способан да се ухвати у коштац са најсложенијим питањима живота.

Јован Христић (1986)

Свети Георгије убива аждаху је треће дело Душана Ковачевића на редовном репертоару Југословенског драмског позоришта. Пре њега, премијерно су изведене драме:

Театар „Бојан Ступица“

ЛИМУНАЦИЈА

6. фебруар 1979.

Редитељ: Дејан Мијач

Сцена и костим: Владимир Маренић

Музика: Вељко Марић

Лектор: Милорад Дешић

Асистент редитеља: Милош Лазин

Улоге: Танасије Узуновић, Славко Симић, Драгољуб Милосављевић Гула, Никола Симић, Ђурђија Цветић, Мирко Буловић, Зоран Милосављевић, Адем Чејван, Бранко Миленковић, Тони Лауренчић, Мило Мирановић, Радослав Миленковић

Театар „Бојан Ступица“

БАЛКАНСКИ ШПИЈУН

12. април 1983.

Редитељ: Душан Јовановић

Драматург: Душан Ч. Јовановић

Сценограф: Миодраг Табачки

Костимограф: Дорис Крстић

Музика: Вељко Марић

Лектор: Миливој Поповић Мавид

Улоге: Данило Стојковић, Бранка Петрић, Сања Милосављевић, Јосиф Татић, Стојан Дечермић, Бранислав Лечић, Злата Пушељић, Весна Прокић, Милена Петровић

ДУШАН КОВАЧЕВИЋ

Рођен је 1948. у Мрђеновцу код Шапца. Дипломирао је драматургију на Академији за позориште, филм, радио и телевизију у Београду.

У ТВ Београду је радио као драматург до 1978. Од 1986. до 1988. радио је на Факултету драмских уметности у Београду у звању доцента. Од 1998. је директор Звездара театра у Београду. Изабран је за дописног члана САНУ 26. октобра 2000, а за редовног члана САНУ је изабран на Изборној скупштини 5. новембра 2009. Године 2005, постављен је за амбасадора Србије и Црне Горе у Португалији.

У његовим остварењима бришу се оштре жанровске разлике и долази до преплитања комедије карактера, комедије нарави, фарсе и драме у ужем смислу, уосталом као што је испреплетен сам живот. Често га, као драмског писца, пореде са Браниславом Нушићем.

Написао је 21 драмско дело и 15 филмских и телевизијских сценарија. Режирао је позоришне представе и филмове. Његове драме изведене су у преко 150 иностраних позоришта.

МИЛАН НЕШКОВИЋ

Родио се у Ваљеву. Студије позоришне режије завршио је на ФДУ у Београду, у класи Николе Јевтића и Алисе Стојановић.

После *Краља Бетајнове* Ивана Цанкара и *Селестине* Фернанда де Рохаса, *Свети Георгије убива аждаху* је његова трећа представа у продукцији ЈДП.

У Србији и суседним земљама поставио је, између осталих, драме: *Швајцарска* (НП Бања Лука), *Маестро и Самоубица* (НП Сомбор), *Увела ружа* (НП Врање), *Прометејев пут* (Дорћол плац), *Мрешћење шарана* (Атеље 212), *Бела кафа*, *Код вечите славине* и *Нечиста крв* (НП у Београду), *Берлински зид* и *Недеља, јуче, данас, сутра* (БДП), *Шофери* (НП Ниш), *1915.* (Крушевачко позориште), *Шине* (Гледалишче Тартини, Пиран, Словенија), *Антигона 1918.* (СНП Нови Сад). У Театру Волков у Јарослављу у Русији, поставио је Нушићеву *Ожалошћену породицу*.

Награду „Љубомир Муци Драшкић” коју додељују глумци добио је 2015. Бави се педагошким радом на Академији уметности у Београду.